

[Sundhedsministeren]

Såfremt det vurderes, at denne hjælp er nødvendig, men ikke ønsket, er der ikke nogen sanktionsmuligheder, og man kan derfor kun tage til efterretning, at de har valgt denne boform og levemåde, og at nogle af disse voksne evt. udsætter sig selv for sundhedsmæssige risici.«

Sundhedsministeriet finder anledning til at fremhæve, at Hanstholm Kommune i sin udtalelse særligt har påpeget, hvordan kommunen behandler sager, hvor der vurderes at være en risiko for børns sundhed.

Herudover har Sundhedsministeriet ikke bemærkninger til udtalelsen fra Hanstholm Kommune.

Spm. nr. S 540

Til *sundhedsministeren* (10/3 93) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren tage sundhedspolitiske initiativer, der har til hensigt at reducere kriminaliteten blandt psykisk syge, og i bekræftende fald hvilke initiativer?«

Begrundelse

Undersøgelser har vist, at kriminaliteten er steget blandt psykisk syge.

Svar (18/3 93):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Kriminalitet blandt psykisk syge er et alvorligt problem. Indsatsen i psykiatrien bør tilrettelægges således, at omfanget af kriminaliteten reduceres så langt, det er muligt, og jeg mener først og fremmest, det bør ske gennem en generel styrkelse af indsatsen over for sindslidende og den behandlingsmæssige opfølgning af den – navnlig i storbyerne, hvor problemerne er størst.

Socialministeren og jeg vil inden for den nærmeste måned fremlægge regeringens årlige statusrapport for udviklingen på det psykiatriske område. I denne forbindelse vil der tillige blive redegjort for regeringens påtænkte initiativer.

Spm. nr. S 530

Til *socialministeren* (5/3 93) af:

Pernille Frahm (SF):

»Er det efter ministerens vurdering acceptabelt, at en kommune kan beslutte, at beboerne i kommunale ældreboliger kun kan foretage deres indkøb i en bestemt butik?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles, efter at det via en besvarelse af 4. marts 1993 fra Københavns Magistrats 3. afdeling er blevet spurgt om, at beboerne i AAB 70, Ældreboligerne Sjælør Boulevard, kun kan få deres varer indkøbt i Kvickly på Toftegårds Plads.

Det forekommer spurgeren at være et indgreb i de ældres ret til indflydelse på deres egen økonomi og deres indkøb, at man fra kommunens side låser beboerne fast i at foretage deres indkøb i én butik.

Svar (15/3 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Af begrundelsen fremgår, at spørgsmålet er stillet på baggrund af en besvarelse af 4. marts 1993 fra Københavns Magistrats 3. afdeling om samme spørgsmål. Socialministeriet har derfor indhentet vedlagte udtalelse af 10. marts 1993 fra Magistratsens 3. afdeling med bilag (redegørelsen af 4. marts 1993). (Ikke optrykt her).

Af udtalelsen fra Magistraten fremgår bl.a., at hjemmeplejen som udgangspunkt tager hensyn til klienternes ønsker om valg af butik, og at dette princip kun i helt ekstraordinære situationer kan tænkes fraveget. I den konkrete sag er begrundelsen således, at der er tale om et område med ringe udvalg af indkøbsmuligheder, hvorfor indkøb i en anden del af lokalområdet vil kræve uforholdsmæssig megen tid og mange ressourcer i forhold til løsningen af andre hjemmehjælpsopgaver.

Efter bistandsloven er det den enkelte kommune, der har såvel det økonomiske som indholdsmæssige ansvar for tilrettelæggelsen af hjemmehjælpsordningen. Baggrunden er, at beslutningen om, hvilke foranstaltninger der er behov for i de enkelte kommuner, bedst træffes med udgangspunkt i et indgående kendskab til de lokale forhold.

Som bekendt er formålet med at yde varig hjemmehjælp at give modtageren af hjælpen mulighed for at blive i sit eget hjem, så længe det er muligt og ønskeligt, frem for at blive optaget på et plejehjem eller anden institution.